

ἢ πυροβολισμῶν, ἐξηγοῦμεν τότε τὸν εἰς ἐγκληματοπόλεις μετασχηματισμὸν δλοκληρῶν χωρίων.

Ἄλλ' ἴσως ὑπὸ τὰ φαινόμενα ταῦτα τῆς μὴ καταδιώξεως ἐγκρύπτεται ἀναμορφωτικὸν τι σχέδιον διοργανώσεως καὶ ἐκπαιδευτικοῦ φηγοδικίας σώματος, ὅτε πλέον σιωπῶμεν χάσκοντες καὶ μὴ ξεύροντες τί νὰ πούμε.

### Εὐρώτας

Ἡ ἀπόλυσις τοῦ ἐν Κρήτῃ γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Μαυρομάτη εἶναι ὕβρις πρὸς τὴν ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος ἀγωνιζομένην Κρήτην, ἥτις διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐπιδοκιμάσασα καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἐθνικὴν πορείαν τοῦ κ. Μαυρομάτη, ἠτήσατο παρὰ τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως τὴν διατήρησιν αὐτοῦ, εἶναι δὲ καὶ κτύπος κατὰ τοῦ ἐν Κρήτῃ διεξαγομένου ἐθνικοῦ ἀγῶνος, διότι ἡ ἀπόλυσις αὕτη ἐγένετο κατ' ἀπαιτήσιν τοῦ ἐλληνομάχου διοικητοῦ τῆς Κρήτης Φωτιάδου, ἐπειδὴ ὁ κ. Μαυρομάτης δὲν ἠθέλησε νὰ προδώσῃ τὸ καθήκον τοῦ καὶ νὰ γείνῃ ὄργανον τῶν κατὰ τοῦ ἐλληνισμοῦ σχεδίων τοῦ Φωτιάδου. Ἐν γνώσει δὲ καὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου τῆς ἀπολύσεως ταύτης ἐπροκάλεσεν αὐτὴν ὁ κ. Τρικούπης, ὡς θέλουσι πεισθῆ πάντες ἐκ τῶν μετ' ὀλίγον δημοσιευθησόμενων περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως· ἐκ τῶν δημοσιευθέντων δὲ τούτων, ἐφ' ὧν ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τῶν πατριωτῶν, θέλουσιν ἐννοήσῃ οἱ ἀναγνώσται καὶ τοὺς λόγους τῆς τοιαύτης τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐνεργείας. Ταῦτα δὲ λέγω ἐν τῇ ιδιότητι τοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀναμεμιγμένου εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς Κρήτης, ἀναμιχθέντος δὲ καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, τὴν ἀφορώσαν τὴν ἀπόλυσιν τοῦ κ. Μαυρομάτη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1883.

**Κ. Ἀργυρόπουλος**  
βουλευτής.

## ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Δημητσάνης τὰ ἐπόμενα :

Ἐν Παλούμπα τῆς Ἡραίας διετέλει ἀπὸ 48 ἐτῶν ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος ὁ σεβάσμιος ἱερεὺς Ἀναστάσιος Παροσκευόπουλος. Ἄλλ' ἡ ἐπισκοπικὴ ἐπιτροπὴ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, ἀποτελουμένη ἀπὸ τούτων ἱερέων Νικόλαον Σακελλαρίου, Χαράλαμπον Δημητρίου Καρατῆαν καὶ Χαράλαμπον Δημητρίπου, ἀφῆρεσε τὸν τίτλον τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου ἀπὸ τὸν χρηστὸν ἱερέα Ἀναστάσιον Παροσκευόπουλον, διότι ἀφ' ἑνὸς εἶχε τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην νὰ μὴ δίδῃ παρανόμους ἀδείας γάμων, οὔτε ἄλλας εὐολίας νὰ παρέχῃ, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶχε τὴν αὐθάδειαν ν' ἀποκαλύψῃ σκανδαλώδεις πράξεις τοῦ εὐσεβεστάτου Παπανικολῆ. Οὕτω νῦν ὁ κύριος Παπανικολῆς, ὁ ὁποῖος ἄλλοτε δὲν ἐδυσκολοῦντο νὰ ἐπιτοκήσῃ δι' ἐξήκοντα δραχμὰς προσερχόμενος ἀπὸ διάφορα τρόφιμα, εὗρεν εὐκαιρίαν νὰ ὑπηρετήσῃ τοὺς συμπολίτας του, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀξμῶντον. Εἶναι ὅμως συγκαταβατικὸς. Δι' ἐκάστην ἀδειαν γάμου δὲν παίρνει ἢ μόνον δύο γέρους (δύο ἐκατοντάφραγκα), ἄλλως δὲν ἔχει ἀδειαν. Ἀλλὰ μὲ ὅλην τὴν συγκατάθεσιν του πολλοὶ μὴ δυνάμενοι νὰ οἰκονομήσωσι τοὺς δύο γέρους τελοῦν τοὺς γάμους των — ἐνίοτε καὶ μετὰ συγγενῶν — ἀνευ στέψεως.

Εἴμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν τί θὰ πράξῃ ἡ Σύνοδος πρὸς τὴν ἐδόθη ἰδιαιτέρα καταγγελία.

\* \*

## ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

**Πάππας βασιλεύς.** Εἰς Ρώμην τελεῖται κατ' ἔτος ἐν

τῷ ἀπεράντῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Πέτρου τελετὴ ἐκ τῶν παραδοξωτέρων. Ὁ Μέγας Ποντίφηξ δηλαδὴ δέχεται περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου χιλιάδας προσκυνητῶν οἵτινες ἀπὸ ὅλων τῶν σημείων τῆς Εὐρώπης σπεύδουν νὰ προσφέρωσιν τὰ σεβάσματα των εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας. Οἱ προσκυνῆται οὗτοι φέρουσι περίπου τὸ αὐτὸ μελανὸν ἔνδυμα τῶν ἱερωμένων, ἀλλ' εἶνε ποικίλον τὴν μορφήν, τὴν ἡλικίαν, τὸ ἀνάστημα, τὴν σωματικὴν εὐεξίαν. Διακρίνονται μεταξὺ τούτων παχεῖς ὡς χοῖροι ὑπερβάσαι ἤδη τὸν ἑννατον μῆνα, καὶ εἶνε ὅλοι πλούσιοι, ρυπαροὶ καὶ παρδαλόχροοι! ὅλοι λοιπὸν αὐτοὶ ἀνὰ ὁμάδας ὡς σμήνη κατσεικιδίων ἐρχονται νὰ καταθέσωσι τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τοὺς πόδας τοῦ Πάππα.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς χιλιάδες προσκυνητῶν ἀνέρχονται ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ὅπου ἐμφανίζεται ὁ Πάππας, λειτουργεῖ καὶ παρελαύνει εἰτα μὲ βασιλικὴν ὄντως πομπὴν καὶ μεγαλοπρέπειαν διὰ μέσου τοῦ πλήθους τῶν προσκυνητῶν κραυγαζόντων τότε—**Ζήτω ὁ Πάππας βασιλεύς!** Τὴν τελετὴν ταύτην ἀκολουθεῖ σειρά ἄλλων τοιούτων ἐν μετανοίαις, φωταψαῖς, μουσικαῖς, συναυλαῖς κτλ.

Εἰς τὴν τελευταίως τελεσθῆσαν ἐορτὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Πέτρου εἰς τῶν προσκυνητῶν ἀκράτητος ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ἐφώναζε—**κάτω ὁ Οὐμβέρτος!** Ἀλλὰ πάραυτα δύω στρατιῶται τῆς παπικῆς φρουρᾶς τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸ κρατητήριον.

**Ὁ Δαμαλᾶς μας.**—Γράφει ὁ Gil Blas, ὅταν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἡ κυρία Κεβράλ τῷ εἶπεν, *«κύριε θέλετε νὰ μοὶ δώσητε τὴν χεῖρα σας;* » Τὸ θέατρον ὅλο διεράγη εἰς γέλωτας· ἀλλ' ὁ καλλιτέχνης κατὰ μικρὸν ἐπέβαλε σιγὴν εἰς τὸ φιλόγελο ἀκροατήριόν του, δις δὲν ἐβράδυνε τοὺς γέλωτας νὰ διαδεχθῇ μεγάλη ἐπιτυχία καὶ ραγδαία χειροκροτήματα.

**Μαύρη γυναῖκα.** Ἐν Βιργινίᾳ ἡ Βαρβάρ Μύλλερ, μαύρη γυναῖκα, μορφῇ καὶ ψυχῇ, κατεδικάσθη εἰς θάνατον, διότι ἐδολοφόνησε τὸν σύζυγόν της τῇ συνεργείᾳ νέου τινος μαύρου. Τὴν ὠδήγησαν εἰς τὸ ἱκρίωμα ἐνδεδυμένην μὲ ὅλην τὴν δυνατόν φιλαρέσκειαν μπρυστὰ ἔς τὰ κάλλη, ὅχι πλέον «τ' εἶν' ὁ πόθος», ἀλλὰ «τ' εἶν' ὁ θάνατος» μουσελίνα λευκή, λευκαῖς κορδέλλαις εἰς τὸ κεφάλι καὶ πλουσίᾳ ἀνθοδέσμῃ ἐπὶ τοῦ στήθους, νὰ ὁ στολισμός της, περὶ τοῦ ὁποῖου ἐφρόντισε μὲ πολλὴν ἀπάθειαν ὑπὸ τῆς ὁποίας... ἔπασχε περισσῶς. Εἶχε τὴν ὄρεξιν νὰ γράψῃ ἐξομολόγησιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ κατηγόρει τὸν συνένοχόν της ὡς αἷτιον τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρός της, καὶ νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς τὸν δεσμοφύλακα. Διεκήρυξε ὅτι προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ παρὰ νὰ τῆς χαρισθῇ ἡ ζωὴ καὶ νὰ δακτυλοδεικτῇται ὡς φονεὺς τοῦ συζύγου της. Ἐκοιμήθη ἡσυχὰ τὴν παραμονὴν, εἶδεν ὄνειρον μάλιστα, καὶ τὸ ὄνειρόν της τὸ εἶπεν εἰς τὸν δῆμιον. «Μ' ἐπήγαιναν νὰ πεθάνω, καὶ ἤλθε νὰ μοὺ περάσῃς τὸ βρόχο ἔς τὸ λαιμό· ὅταν ἐξαφνα μία δύναμις ἀκατανίκητος μ' ἐσήκωσε ψηλὰ ἐπάνω ἀπὸ τοὺς τοίχους τῆς φυλακῆς μου. Μοὺ φώναζες : σταμάτησε, Βαρβάρ, δὲν εἶμαι ἀκμήν ἐτοιμος· ἀλλὰ σὲ ἀπεχαιρέτισα μὲ τὸ χεῖρ μου καὶ σοὺ εἶπα : Καλαῖς ἀντάμωσες. Καὶ ἐξήκολούθησα νὰ σηκώνωμαι ἔς τὸν οὐρανὸν, καὶ μ' ἐκρατοῦσαν δύο ὥραῖα ἀγγελοῦδια ἔς τὸ πλευρό μου. Δὲν φοβοῦμαι τὸ θάνατον, καὶ ἤθελα νὰ στρέξῃ τὸ ὄνειρόν μου.» Ἀλλὰ τὸ ὄνειρόν της δὲν φαίνεται τόσῳ νὰ ἔστρεξε τῆς δυστυχοῦς, διότι ἐνεκα ἀνικανότητος τοῦ δημίου ἐβασανίσθη ἀρκετὰ ἐπὶ εἰκόσιν

δλόκληρα λεπτά πρὶν παραδοθῇ εἰς τὰ ἀγγελούδια της. . .

**Πρωτότυπον ἔγκλημα.** Νὰ κοιμᾶται ἡ κόρη ἡσυχὰ ἐπὶ τῆς κλίνης της ἀγνωστός τις νὰ εἰσδύῃ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου της εἰς τὸ δωμάτιόν της, νὰ τὴν ξεσκεπάσῃ καὶ νὰ χύσῃ ἐπὶ τοῦ σώματός της τὸ περιεχόμενον φιάλης μεστῆς θεϊκοῦ ὀξέος ! Αὐτὰ συμβαίνουν ὡς τὸ Παρίσι.

## ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

### Πρακτορεῖον Χαδᾶ

**Παρίσιοι, 16 Ὀκτωβρίου.** Ὁ Μουχτάρ Πασᾶς διαψεύδει τὴν φήμην ὅτι ἀπεστάλη ἐν Βερολίνῳ ὅπως διαπραγματευθῇ τὴν εἰσόδον τῆς Τουρκίας εἰς τὴν αὐстроγερμανικὴν συμμαχίαν.

**Βελιγράδιον, 16 Ὀκτωβρίου.** Παύει ὁλονὲν ὁ ἐρεθισμὸς τῶν πνευμάτων.

## ΠΡΩΤΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ

### ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ

#### ὑποψηφίου βουλευτοῦ Ἀττικῆς

(Ἐκφωνηθεὶς χθὲς Κυριακῇ 4 μ. μ.)

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Ἐάν τοῦτο ἦτο ἀληθές, ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία ἤθελεν ἀξίως καταστιγματισθῇ ὀλεθριωτάτῃ τοῖς ἔθνεσιν. Ἐθνικώτερα εἶναι πάντοτε πᾶσα ἐθνικὴ κυριαρχία ἢ οἰαδήποτε δυναστεία. Δὲν εἶναι αἶσχος ὁ μὲν οἶκος τῶν Ἀψβούργων νὰ ἐπιδιώκῃ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν δυναστικά συμφέροντα καὶ μεγαλεῖα ἐναντίον πάσης δικαιοσύνης, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ παραμελήσῃ τὴν Ἐξωτερικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται ἡ ἐθνικὴ αὐτοῦ ἀποκατάστασις ; Πρὸς τίνα νομίζετε ὅτι συναγωνιζόμεθα περὶ Μακεδονίας ; Πρὸς τοὺς Οὐγγυροὺς ἢ πρὸς τοὺς Κροάτας ἢ πρὸς τοὺς Δαλματοὺς καὶ ἐν γένει πρὸς τὰ ἔθνη τὰ ἀπαρτίζοντα τοὺς πληθυσμοὺς τοῦ αὐστριακοῦ κράτους ; Ὁχι· ἀλλὰ πρὸς τὰ συμφέροντα ἑνὸς καὶ μόνου ἡγεμονικοῦ οἴκου. Τί κοινὸν μεταξὺ τῶν φυλῶν τούτων καὶ τῆς Μακεδονίας ; ἀλλ' εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐπαρχία αὕτη εἰς τὸν Μονάρχην, ὅστις ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀποπέμπεται ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ ζῆται χώρας ἐν τῇ Ἀνατολῇ διὰ νὰ μὴ παύσῃ μοναρχεῦν. Δὲν θὰ εἶναι αἶσχος εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ν' ἀποδειχθῶμεν κατώτεροι ὡς πρὸς τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως ἐνὸς ἡγεμόνος ; Ἐν τῇ ἀρχαιοστοιῇ αἱ ἑλληνικαὶ πολιτεῖαι συνήγοντο εἰς ἀμφικτυονικά συνέδρια καὶ διεσκέποντο περὶ τῶν συμφερόντων τῆς ὅλης Ἑλλάδος. Ἐκεῖ ἔλαβε τὸ χρίσμα τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ ἀποστολῆς ὁ μέγας Μακεδὼν, ὁ υἱὸς τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος. Σήμερον ἀμφικτυονία δὲν ὑπάρχει πλέον. Οἱ Δεσφοὶ δὲν ἀναπέμπουν πλέον χρησμούς καὶ δὲν ἐρμηνεύουσι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἔχομεν πρωτεύουσας, ἧτις ἀποτελεῖ σήμερον ἀμφικτυονίαν τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ πρωτεύουσα αὕτη, αἱ περικλειεῖς Ἀθῆναι, πιστεύω ὅτι θὰ σκεφθῶσιν ἀξίως τοῦ ἐνδόξου αὐτῶν ὀνόματος καὶ θ' ἀναλάβωσι τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐθνικῆς σωτηρίας ἐρμηνεύουσαι τὸ φρόνημα τῆς ὅλης Ἑλλάδος καὶ τὸ θέλημα τῆς προνοίας. Ἐάν τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν ἔχωσι πραγματικὴν ἔννοιαν, καὶ πρέπει τῷ ὄντι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προάγγελοι νέας ἐποχῆς, πεποιθα ὅτι νέα

ἱστορικὴ περίοδος ἀρχεταὶ ὅσον οὕτω διὰ τὸν Ἑλληνισμόν

Πιστεύω ὅτι ἡ θεία πρόνοια ἔστειλεν εἰς τὸ στάδιον τὴν Αὐστρίαν διὰ νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἑλλάς κατ' αὐτῆς ὅλην τὴν θερμὴν τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τὴν πατροπαράδοτον αὐτῆς νοημοσύνην. Ἐάν δὲν συγκρουσθῇ ἡ πυρτις λίθος πρὸς ἑτερον σκληρότερον σῶμα δὲν δύναται νὰ παραγάγῃ σπινθήρας φλογός. Κατὰ τῶν ἀρπακτικῶν τῆς Ρωσίας τάσεων ἀντετάχθη μέχρι τοῦδε καὶ ἀντιταχθήσεται, πιστεύομεν, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αὐτῆς ἡ Εὐρώπη. Ἀλλ' ἡ δόξα τοῦ κατὰ τῆς Αὐστρίας ἀνταγωνισμοῦ πρέπει ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτοβουλίαν.

Δι' ὅλης τῆς λαμπρότητος τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος, περιφρουρούμενος ὑπὸ τῶν συμπαθειῶν τῆς εὐγενεστέρας ἐν Εὐρώπῃ κοινωνικῆς τάξεως, ἔχων συναίσθησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ καθωπλισμένος μὲ τὴν ἀπόφασιν ὀλοκλήρου ἔθνους, ὁ Ἑλληνισμὸς δύναται ν' ἀνταγωνισθῇ ἐπιτυχῶς πρὸς τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὰς ἀθεμίτους ὀρέξεις κράτους μὴ προτεινόντος οὐδένα ἔθνισμὸν καὶ οὐδεμίαν μόνιμον ἰδέαν. Ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ θὰ ἔχωμεν ὑπὲρ ἡμῶν τὴν δυτικὴν Εὐρώπην καὶ θὰ ἐπωφεληθῶμεν θαυμασίως τῆς ἀντιζηλίας τῆς ρωσικῆς καὶ τῆς γερμανικῆς φυλῆς. Ἀλλ' ἐάν ἡμεῖς ἀρνηθῶμεν τὴν παρεχομένην ἡμῖν εὐκαιρίαν, ἐάν μὴ ἀναλάβωμεν τὴν σωτηρίαν τῆς Μακεδονίας, ὡς τὸ ἐθνικώτερον ὅλων τῶν ἡττημάτων καὶ ὡς τὴν κρηπίδα τῆς ἀποστολῆς ἡμῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, θὰ παραγκωνισθῶμεν καὶ πάλιν ὡς φυλὴ κατὰ τὴν νέαν διακανόνισιν τῶν πραγμάτων τῆς Ἀνατολῆς, καὶ ἔν σωθῇ ἡ Μακεδονία ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Αὐστρίας, ἄλλη πυχλὴ δραστηριώτερα ἡμῶν καὶ κάλλιον προστατευομένη θὰ ἐπωφεληθῇ τῶν περιστάσεων.

Δὲν πρέπει ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκασετίαν οὐδαμῶς καὶ οὐδέποτε ἀπεδείξαμεν τὴν ζωτικότητα τοῦ ἔθνισμοῦ ἡμῶν. Δὲν πρέπει ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐάν μὴ παρήτησεν ἐν συνειδήσει τὴν ἰδέαν τοῦ πανελληνισμοῦ, ἐν ταῖς πράξεσιν αὐτῆς ἐφάνη καθ' ὀλοκλήριαν παρητημένη εἰς τὰ ὅμματα τῆς Εὐρώπης, καὶ τοῦτο ἐξελήφθη ἐκεῖ ὡς ἑλλειψὶς ζωτικότητος, τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ὡς παραλελυμένη συνειδήσις ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους.

Δὲν πρέπει ν' ἀποκρύψωμεν τὰ γενόμενα λάθη· ἡ παρησία ἡμῶν καὶ ἡ εἰλικρίνεια ἔσεται ἡ ἀρχὴ πάσης σοδαρᾶς ἀναμορφωτικῆς καὶ μονίμου μεταβολῆς. Σήμερον τὸ πρῶτον ἡμῶν καθήκον εἶναι, ἔστω καὶ δι' ὑπερβολικῶν ἀξιῶσεων νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ πολιτικῆς σθεναρᾶς ὅτι ὁ ἑλληνισμὸς δὲν κοιμᾶται ἐντὸς τοῦ οἴκου του, ἀλλὰ κατασκοπεύει καὶ ἐπιβλέπει τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καὶ εἶναι ἑτοιμὸς νὰ διαρρήξῃ τὰς θύρας καὶ ἐξέλθῃ εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος. Ἡ Εὐρώπη θὰ περιφρονήσῃ καὶ πάλιν ἐν δεδομένῃ περιστάσει τὸν ἑλληνισμόν καὶ τὸ πολὺ θὰ ρίψῃ αὐτῷ καὶ πάλιν ψιγία ἐλεημοσύνης, ἐάν ὁ ἑλληνισμὸς δὲν ἀποδείξῃ πρότερον εἰς αὐτὴν ὅτι εἶναι τι πλέον παρὰ πολιτικὸς ἐπαίτης, κρούων εἰς τὰς θύρας τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἰκετεύων ὑπὲρ ἐνὸς τεμαχίου γῆς Οὐδεὶς συμπαθεῖ πρὸς πτώματα, ἐξ ὧν οὐδεμίαν προσδοκᾷ βοήθειαν. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ἐπικερδῆ τινα καὶ ἐντιμον συμμαχίαν πρέπει νὰ καταβάλωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ κεφάλαια τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν δυνάμεως. Καὶ δὲν εἶναι μικρὰ τὰ κεφάλαια ταῦτα καὶ εὐκαταφρόνητα, ἐάν θελήσωμεν μόνον νὰ συγκεντρώσωμεν τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις εἰς ἐν μόνον σημεῖον καὶ μίαν πολιτικὴν, τὴν σωτηρίαν τῆς Μακεδονίας.

Ἐκεῖ πέραν τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς Πιερίας, ἐκατέρωθεν